

Denkkracht Utrecht en Artikel 1

Denkkrachtcentrale 'verhoog meldingsbereidheid van discriminatie'

22 april 2017

Denkkracht Utrecht

Denkkracht Utrecht (DKU) is een netwerk van 25 Utrechtse young professionals. Zij hebben hart voor de publieke zaak en de ambitie om maatschappelijke, strategische en bestuurlijk-organisatorische vraagstukken te 'kraken'. Denkkracht Utrecht mobiliseert en activeert denken en doekracht van young professionals om een bijdrage te leveren aan het oplossen van publieke vraagstukken. De young professionals uit het netwerk zetten zich op vrijwillige basis in voor Denkkracht Utrecht.

Met het netwerk van jonge academici worden onder andere zogeheten 'Denkkrachtcentrales' (DKC's) georganiseerd: dagen waarbij aan een maatschappelijk vraagstuk wordt gewerkt voor één of meerdere externe partners. Tijdens deze DKC's probeert Denkkracht Utrecht via creatieve werkvormen innovatie en nieuwe perspectieven te stimuleren, en door het stellen van andere vragen te komen tot nieuwe antwoorden. Daarbij benut zij het multidisciplinaire karakter van het netwerk en de verschillende werkachtergronden maximaal: een jurist ziet niet alleen andere dingen dan een bestuurskundige of een filosoof; hij/zij kijkt echt op een andere manier naar vraagstukken. Ditzelfde geldt voor iemand die bij de provincie werkt ten opzichte van iemand die bij de vakbond, een groot adviesbureau of bij de universiteit werkt. Die verschillende perspectieven maakt Denkkracht Utrecht expliciet en zet zij in als kracht bij het zoeken naar nieuwe oplossingen.

Denkkrachtcentrale 22 april

Stichting Art.1 Midden Nederland (MN) is een expertisecentrum voor gelijke behandeling en discriminatiezaken. Op deze Denkkracht Centrale stond het thema discriminatie centraal. De vraag die centraal stond tijdens de DKC van 22 april is:

Hoe kan de meldingsbereidheid van jongeren of hun omgeving m.b.t. discriminatie verhoogd worden?

De leden van Denkkracht kregen de vrije hand om hier een antwoord op te formuleren, waarbij wel werd aangegeven dat Artikel 1 MN ook vooral op zoek was naar praktisch toepasbare oplossingen. Het voorliggende document is het verslag van deze DenkkrachtCentrale.

Vanuit Artikel 1 was bij de voorbereiding van de dag Mieke Janssen en een aantal van haar collega's betrokken. Vanuit Denkkracht Utrecht is de dag georganiseerd en begeleid door Barbara Abspoel, Idwer Doosje, Ricardo Verheij en Marion Herder.

Impressie van de dag

Het verloop van de dag – van brainstorm naar pitch

De dag begon met een introductie van Mieke Janssen over de geschiedenis en het werk van Artikel1 MN, waarna de leden van Denkkraacht in groepjes uiteengingen. Wat waren hun ervaringen met discriminatie? Waren ze dit wel eens tegen gekomen in hun omgeving? Waren ze zelf wel eens gediscrimineerd, of hadden ze wel eens iemand gediscrimineerd? Eenmaal terug in de plenaire zaal bleek discriminatie voor velen toch een ver-van-het bed show. Het kon dus geen kwaad om ons hier eens wat actiever in te verdiepen.

Na een introductie van het vraagstuk, wederom door Mieke, waren de leden van Denkkraacht in de gelegenheid aanvullende vragen te stellen. Wat deed Artikel1 MN eigenlijk al om jongeren te bereiken? En waarom dachten ze zelf dat juist jongeren zo weinig melding maakten van discriminatie? Voordat vervolgens echt tot de brainstorm werd overgegaan volgde nog een creatieve oefening in de buitenlucht. De deelnemers gingen hierbij terug naar hun ‘innerlijke jongere’, waaruit bleek dat velen van ons, ondanks de onderlinge verschillen, tijdens de middelbare school kampten met dezelfde onzekerheden en dezelfde wensen – om erbij te horen en geaccepteerd te worden, bijvoorbeeld. Met die gewaarwording in ons achterhoofd kon de brainstorm beginnen.

Ronde 1 – Divergeren

In de eerste brainstormronde was het doel zo breed mogelijk na te denken over discriminatie. In korte tijd werd aan de deelnemers gevraagd zoveel mogelijk antwoorden op de gestelde vragen te formuleren, en deze op post-its te plakken.

De volgende vragen stonden centraal:

- (1) Hoe herken je discriminatie?
- (2) Waarom wordt discriminatie niet gemeld?
- (3) Welke communicatiewegen gebruiken jongeren?
- (4) Wie zijn rolmodellen voor jongeren, naar wie kijken zij op?

Vervolgens gingen ze hier binnen hun groepje over in gesprek om zo de bevindingen te clusteren. De antwoorden uit deze ronde konden in volgende rondes als inspiratie worden gebruikt.

Ronde 2 – Zou jij het melden?

In ronde twee werd niet zozeer gefocust op het fenomeen discriminatie, maar werd meer verkend hoe mensen eigenlijk de afweging maken wel of niet ergens melding van te maken. Een hondendrol in de lift; een printer die stuk is op het werk; een collega die wordt gepest – maak jij er melding van? En waarom dan wel of niet? Na het individueel beantwoorden van een aantal van deze vragen gingen de groepjes weer in gesprek over de resultaten. Wat zou dit kunnen betekenen voor de meldingsbereidheid van jongeren van discriminatie?

Ronde 3 – Casus

In ronde 3 werd langzaam een stap gezet richting het meer convergeren van de gedachtes tot dan toe. Elk van de groepjes kreeg een eigen casus met een concreet geval van discriminatie van een jongere. Twee meiden met verkering die, nadat zij hiervoor uitkomen, worden uitgescholden en bedreigd door klasgenoten; een groep jongens die niet binnenkomt bij een horecagelegenheid vanwege hun kleur; een leerlinge die niet geaccepteerd wordt op het ROC vanwege haar beperking, et cetera. Geen van deze jongeren, noch hun omgeving, maakt melding van de discriminatie? Hoe zou dat komen? En wat had Artikel 1 MN kunnen doen om hen toch zover te krijgen? Wat zou Artikel 1 hiervoor nodig hebben, zowel qua middelen als qua samenwerkingspartners? Door deze vragen te stellen rond een concrete casus kwamen de deelnemers steeds dichterbij een concreet antwoord op de vraag van de dag.

Ronde 4 – Advies en Pitch voorbereiden

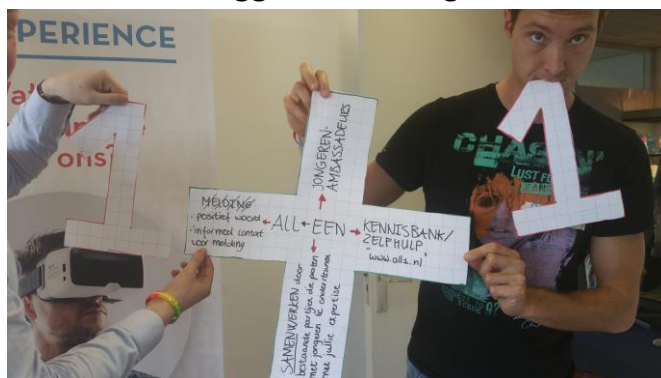
In de laatste ronde kwamen de deelnemers tot de essentie: een advies aan Artikel 1 MN om de meldingsbereidheid van jongeren te vergroten. Aanvullend kregen zij de tijd om het advies voor te bereiden in een aantrekkelijke pitch. Dat was ook wel belangrijk, want alle pitches zouden gefilmd worden. Op die manier kan Artikel 1 MN ook na de brainstormdag .

De ideeën

De Denkrachtcentrale werd afgesloten met vier pitches – één van elke groep – met daarin concrete adviezen voor Artikel 1 MN.

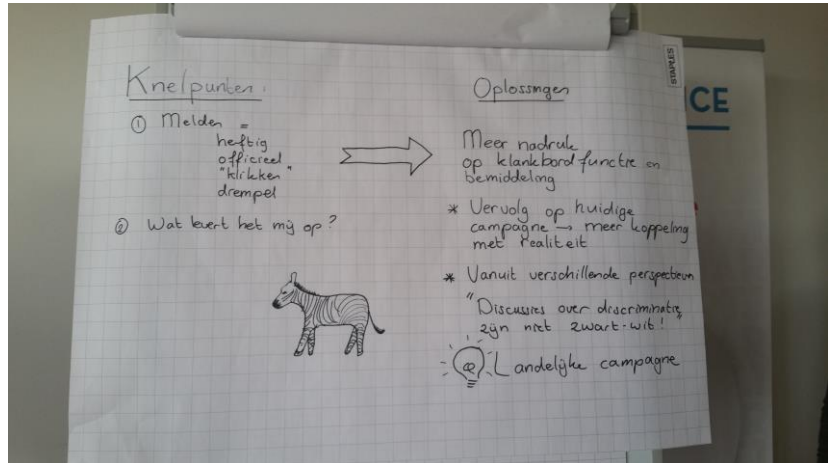
1. Pitch 1

De aanbeveling van het eerste groepje was om te focussen op contact en informatievoorziening en pas in tweede instantie op het melden zelf. Het is daarbij belangrijk dat Artikel 1 MN goed vindbaar is online: via google moet je de organisatie gemakkelijk kunnen vinden. Een ander voorbeeld is vloggers. Ook kan gedacht worden aan een naamsverandering die jongeren zou kunnen aanspreken. De focus zou verlegd kunnen worden op *samen*, *minder individueel* en *minder juridisch*. En ook andere partijen kunnen dan betrokken worden bij het oplossen van de problematiek, waarbij Artikel 1 als partij met alle expertise fungeert.

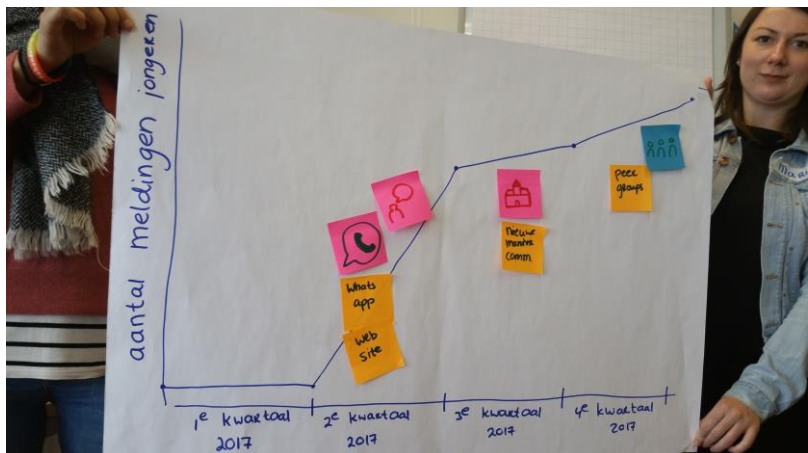
2. Pitch 2

In deze pitch kwam naar voren dat het voor jongeren te heftig is om te melden, zeker als het melden een officieel karakter heeft. Daarmee ervaren ze het melden als een te grote drempel. Artikel 1 zou meer nadruk kunnen leggen op de klankbordfunctie en bemiddeling. Het groepje adviseert een vervolg op de huidige campagne (#zodom). Deze campagne lijkt jongeren aan te spreken, maar toekomstige campagnes kunnen volgens het groepje wel wat minder lichtvoetig. Ook stellen ze een landelijke campagne voor, waarbij ook gebruik gemaakt kan worden van vloggers. In vlogs aandacht voor informatiebehoefte beide partijen!

3. Pitch 3

Dit groepje raad melding doen via WhatsApp aan. Het groepje sluit ook aan bij het eerder gepresenteerde idee om minder te focussen op discriminatie en meer op inclusiviteit. Met die terminologie zijn scholen sneller bereid om een organisatie als Artikel 1 MN een aantal lessen te laten verzorgen. Het idee is om peer groups van mensen die zich op zelfde manier gediscrimineerd voelen te organiseren. Een creatief idee is om een tv show op te zetten, zoals 'de Donorshow' van BNN. Hierin kan discriminatie op een controversiële manier besproken worden. De groepsleden showen dit door middel van hun eigen pitch.

4. Pitch 4

Het groepje begint met de slogan 'alle scherpe randjes zijn eraf'. Discriminatie kan het beste besproken worden op een schoolkamp, aldus het groepje. Artikel 1 MN kan een programma ontwikkelen hiervoor. Het voordeel van de schoolkamp-setting is dat leerlingen zich in een veilige omgeving bevinden. Het groepje gebruikt de woorden 'voordoën, meedoen, nadoen, omdenken'. Ze stellen dat melden een middel is en geen doel. Net als de andere groepjes maken zij het statement dat een omslag naar een positievere benadering nodig is om meer meldingen van jongeren te krijgen. In plaats van de term discriminatie kan Artikel 1 MN bijv. de term 'Pro respect' gaan gebruiken. Een andere aanbeveling is om iemand beroemd te maken als vlogger. Ideeën die per direct al ingevoerd kunnen worden zijn: Chat bot, responsieve website, infographic/flowchart van de stappen (eventueel inclusief video).

Conclusie:

Denkkracht Utrecht heeft zich op zaterdag 22 april goed verdiept in het onderwerp discriminatie en meldingsbereidheid onder jongeren. Al met al, een dag vol creatieve en praktische ideeën waarmee wij verwachten dat artikel 1 de meldingsbereidheid onder jongeren kan vergroten.

De ideeën die bij de pitches naar voren kwamen waren verrassend en innovatief. De twee belangrijke aanbevelingen zijn:

- ten eerste zou Artikel 1 MN meer aandacht aan 'de voorkant' van het melden kunnen besteden. Oftewel: hoe kunnen jongeren zich realiseren dat ze worden gediscrimineerd? Na deze constatering hebben de groepjes gelijk een aantal suggesties gedaan, waaronder vlogs, een schoolkamp, of flowcharts op de website.
- ten tweede zijn verbeteringen mogelijk op het vlak van taal. De taal die Artikel 1 MN gebruikt is nu vaak juridisch. Op de website kan deze juridische taal vervangen worden door gemakkelijker taalgebruik. Ook de term 'discriminatie' is veel besproken op de dag: een aantal groepjes adviseerden om een term die een positievere connotatie heeft te gebruiken. Om melden toegankelijker te maken zou Artikel 1 MN kunnen werken aan melding via WhatsApp.

Al met al hebben de deelnemers van Denkkracht Utrecht een erg interessante en inspirerende dag mee mogen maken bij Artikel 1 MN!

Vervolg op de DKC

Mocht u meer willen weten over de gepresenteerde ideeën of het programma van de dag, neem dan contact op met Denkkracht Utrecht via contact@denkkrachtutrecht.nl.

Benieuwd naar de mogelijkheden voor uw organisatie? Neem contact op met stichting Denkkracht Utrecht via contact@denkkrachtutrecht.nl of kijken op www.denkkrachtutrecht.nl